

[Aksel Larsen.]

Jensen, faar vi fra Regeringens Side den samme Fremstilling. Det er Politiet og Myndighederne, der er uskyldige, og det er en Voldsmand, der er Aarsag til det hele. Jeg skal paa det kommunistiske Partis Vegne afgive den Erklæring, at Junge ikke er Medlem af Danmarks kommunistiske Parti og ikke har været det. Han tilhørte Retninger indenfor Arbejderbevægelsen, hvis politiske Meninger er andre end vore. Vi billiger ikke denne Bevæbning, som det utvivlsomt var, under en saadan Demonstration. Men vi fordømmer ikke paa den Maade, som det er sket her fra Regeringens Side, og som det er sket i Dagspressen, Junges Handlinger, vi ser dem i Konsekvens af alt, hvad der er foregaaet i de sidste Aar, og hvad der ogsaa foregik paa Slotsholmen.

Det drejede sig ikke om en bevidst Ophidselsestaktik fra vor Side, at vi lægger de menige Betjente for Had og derfor er Aarsag til, at Junge begik en saadan Handling. Naar Junge og mange andre Arbejdere praktisk har Erfaring for, hvorledes Politiet efter Ordre fra højere Steder farer frem, maa Arbejderne og Junge derfor have ment det forsvarligt at bevæbne sig. I denne Forbindelse vil jeg gøre opmærksom paa, hvad ogsaa alle de tilstedeværende Medlemmer ved, at der er Folk af alle Klasser, der gaar med en Toldtenschlæger eller Gummiknippel, idet de frygter for Overfald.

Angaaende hvad der foregik paa Slotsholmen, blev det efter Politiets Rapporter fremstillet saadan, at der var intet sket, før Junge slog, og saa stod Justitsministeren her op og forklarede, at forud for Junges Slag mod Heiberg var Rasmus Jensen blevet anholdt. Om Rasmus Jensen blev det oplyst i Retsmødet, at han efter at være transporteret til Politigaarden blev bragt til Kommunehospitalet for at blive forbundet. Hvis man skal tro, hvad der her er forklaret, at der ikke er sket Rasmus Jensen noget paa Slotsholmen, at Politiet ikke har haft Kniplerne fremme ved hans Anholdelse, maa man altsaa tro, at det andet er Tilfældet, at han efter at været blevet bragt til Politistationen er blevet mishandlet, saadan som vi saa ofte ved, det sker paa Politistationen.

Jeg overlader til Regeringen selv at vælge, hvilken af de to Forklaringer den ønsker at give for at dække sit Poliiti, og jeg overlader til ærede Medlemmer selv at vælge, hvilken af de to Forklaringer de finder mest frisindet og mest sandsynlig. Personlig er jeg overbevist om, at begge Dele er sket.

Der findes Vidner paa, at Politiet har haft Kniplerne fremme og brugt dem, før Junge slog paa Heiberg, og hvis jeg vilde have fulgt Retsforbundets Eksempel fra denne Talerstol, kunde jeg ogsaa have dokumenteret det her ved at fremlægge Fotografier — tagne af den borgerlige Presses Journalister, tagne paa et Tidspunkt, før Junges Slag mod Heiberg faldt —, som tydeligt viser, at der af Politiet er anvendt Vold og Brutalitet, før det Tidspunkt... (Afbrydelse). Der bliver sagt, at det er ikke rigtigt. Jeg ved ikke, om det var fra Presseløgen eller af Regeringens Medlemmer, og saa bliver jeg nødt til at gaa i Detailler og sige, at det drejer sig f. Eks. om Fotografier af Rasmus Jensens Anholdelse, hvor man tydeligt ser, at der bliver anvendt Vold og Brutalitet. Det drejer sig om Anholdelsen af Ragnhild Andersen, og det drejer sig om Anholdelsen af — jeg har ogsaa Lov til at sige det — Partisekretær Arne Munch-Petersen, som ganske rigtig blev anholdt, fordi han tillod sig, hvad der er tilladt i Henhold til Politivedtægten og Loven og alt det dér: at spørge en Politibetjent om hans Nummer.

Betjentene skal paa Anfordring opgive det; men det er endnu ikke sket, siden Betjentene i København mistede deres Nummer paa Frakkeopslaget, at en Betjent har opgivet sit Nummer paa Anfordring. Naar man forlanger at faa det, bliver man anholdt. Der foreligger Fotografier af disse Begivenheder, som taler deres tilstrækkelig tydelige Sprog om Brutalitet fra Politiets Side. Deri ligger Grunden til, at Junge i sin Ophidselse slog løs paa Heiberg. Og ubestridt er denne Kendserning en Følge af de politiske og sociale Klassekampe, som der staar i Socialdemokratiets Program, altsaa en politisk Lovovertrædelse.

Derpaa kommer vi til Højbro Plads. Jeg skal ikke for alle disse enkelte Tilfælde i øvrigt gaa i Detailler; jeg har gjort det om det, der skete paa Raadhuspladsen den 14. Januar. Jeg kunde gøre det for hvert enkelt Tilfælde, hvor Politiet har hugget ind mod de arbejdsløse eller mod Arbejdernes Demonstrationer i København; jeg kender disse Tilfælde, og jeg kunde gaa i Detailler for hvert enkelt. Men jeg skal nøjes med at henvise til Raadhuspladsen den 14. Januar og det derom dokumenterede, og jeg skal saa blot i enkelte Tilfælde drage Momenter frem fra andre Politioverfald. Jeg skal lade hele Slotholms-Sagen ligge i øvrigt med dens Masseanholdelser, dens skaanselsløse Nedslagning af Arbejdere,